

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora)
z 20. januára 2011

Vec F-132/07

Guido Strack
proti
Európskej komisii

„Verejná služba — Úradníci — Články 17, 17a a 19 služobného poriadku — Žiadosť o povolenie zverejniť dokumenty — Žiadosť o povolenie uverejniť text — Žiadosť o povolenie použiť zistenia pred vnútroštátnymi súdnymi orgánmi — Prípustnosť“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 236 ES a článku 152 AE, ktorou G. Strack navrhuje zrušiť rozhodnutia Komisie z 20. júla, 9. augusta, 11. septembra a 9. novembra 2007 zamietajúce žiadosti o zverejnenie a použitie rôznych dokumentov v trestnom konaní proti určitým členom a úradníkom Komisie a zaviazať Komisiu zaplatiť mu náhradu škody vo výške najmenej 10 000 eur, ktorú utrpel z dôvodu týchto rozhodnutí

Rozhodnutie: Žaloba sa zamietá. Žalobca je povinný nahradiť všetky trovy konania.

Abstrakt

1. Konanie — Podanie vyjadrenia k žalobe — Lehota — Predĺženie
(Rokovací poriadok Súdu pre verejnú službu, článok 39 ods. 2)

2. Úradníci — Práva a povinnosti — Sloboda prejavu — Výkon — Hranice
(Článok 6 ods. 3 ZEÚ; Služobný poriadok úradníkov, článok 17a)

3. Úradníci — Práva a povinnosti — Sloboda prejavu — Zverejnenie záležitosti, ktorá súvisí s prácou Únie — Neexistencia povinnosti informovania, pokiaľ ide o bývalých úradníkov — Zverejnenie služobných informácií — Povinnosť predchádzajúceho povolenia pre bývalých úradníkov
(Služobný poriadok úradníkov, články 17 a 17a)

4. Úradníci — Žaloba — Žiadosť v zmysle článku 90 ods. 1 služobného poriadku — Pojem
(Služobný poriadok úradníkov, článok 90 ods. 1)

5. Úradníci — Práva a povinnosti — Zverejnenie služobných informácií — Povinnosť predchádzajúceho povolenia — Účel
(Článok 339 ZFEÚ; Služobný poriadok úradníkov, článok 17)

6. Úradníci — Práva a povinnosti — Zverejnenie služobných informácií — Povinnosť predchádzajúceho povolenia — Nevyhnutnosť predložiť administratívne dostatočne presnú žiadosť
(Služobný poriadok úradníkov, článok 17)

7. Úradníci — Zásady — Zásada riadnej správy vecí verejných — Rozsah

8. Úradníci — Práva a povinnosti — Zverejnenie služobných informácií — Svedectvo pred vnútroštátnym súdom — Povinnosť predchádzajúceho povolenia (Služobný poriadok úradníkov, článok 11 ods. 1 a články 17 a 19)

1. Článok 39 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu umožňuje jeho predsedovi predĺžiť lehotu stanovenú žalovanému na podanie vyjadrenia k žalobe. V tejto súvislosti okolnosť, že sa poskytlo viacero predĺžení bez kontradiktórneho pojednania, neporušuje právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, pokiaľ sa situácia účastníkov konania podstatne nezmenila. Spravodlivosť súdneho konania sa pritom posudzuje so zreteľom na konanie ako celok.

(pozri bod 31)

2. Povinnosť informovať menovací orgán o zámere uverejniť akúkoľvek záležitosť, ktorej predmet súvisí s prácou Únie, predstavuje zásah do výkonu slobody prejavu úradníka. Tento zásah treba preto posudzovať v súlade s článkom 10 ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorý podľa článku 6 ods. 3 ZEÚ zaručuje základné práva tvoriace súčasť práva Únie ako všeobecné zásady. Podľa znenia článku 10 ods. 2 uvedeného dohovoru pritom vzhľadom na to, že výkon slobody prejavu „zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám“, ktoré ustanovuje zákon. Navyše nijaká právna norma nemôže platne uložiť obmedzenie slobody prejavu, pokiaľ nie je dostatočne presná na to, aby umožnila občanom upraviť svoje správanie, čo okrem iného vyžaduje aj zásada právnej istoty.

(pozri bod 59)

Odkaz:

Súdny dvor: 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, body 40 až 42; 3. júna 2008, Intertanko a i., C-308/06, bod 69

3. Článok 17a služobného poriadku nie je uplatniteľný na bývalých úradníkov, ktorí môžu uverejňovať záležitosti súvisiace s prácou Únie bez predchádzajúceho informovania menovacieho orgánu, avšak ktorí naopak sú povinní požiadať o súhlas v zmysle článku 17 služobného poriadku nielen pred zverejnením informácií, ktoré získali pri vykonávaní služby, ale aj pred uverejnením textu obsahujúceho také informácie, ktorý sami vypracovali alebo sa na ňom podieľali, okrem prípadu, ak ide o už uverejnené texty.

(pozri body 62 – 64)

4. Žiadosť založená na článku 90 ods. 1 služobného poriadku musí dostatočne jasným spôsobom presne označiť svoj predmet, aby orgán, ktorému bola predložená, mohol o nej rozhodnúť so znalosťou veci, a pri neexistencii presnej výzvy na rozhodnutie nemôže ísť o žiadosť v zmysle tohto ustanovenia. Žiadosť totiž nemôže dosiahnuť svoj cieľ, pokiaľ menovací orgán nie je schopný dostatočne pochopiť jej predmet.

(pozri bod 69)

Odkaz:

Súdny dvor: 12. marca 1975, Küster/Parlament, 23/74, bod 11

Súd prvého stupňa: 11. júna 1996, Sánchez Mateo/Komisia, T-110/94, bod 26; 11. júna 1996, Ouzounoff Popoff/Komisia, T-111/94, bod 28

5. Článok 17 služobného poriadku v zásade zakazuje úradníkom zverejňovať informácie získané pri vykonávaní ich služby a také zverejnenie podmieňuje predchádzajúcim povolením. Tento režim povolenia má menovaciemu orgánu umožniť presvedčiť sa, že toto zverejnenie nepoškodí záujmy Únie tým, že najmä naruší jej fungovanie a dobrú povesť. Jeho cieľom je tiež umožniť mu, aby mohol včas dbať na to, že konanie úradníkov je v súlade so záujmami inštitúcií a s povinnosťami, ktoré im prislúchajú na základe článku 339 ZFEÚ. Režim zavedený článkom 17 služobného poriadku teda smeruje najmä k zachovaniu vzťahu dôvery, ktorý má existovať medzi inštitúciami a ich zamestnancami.

(pozri bod 71)

6. Režim povolenia zavedený článkom 17 služobného poriadku stanovuje, že úradník, ktorý chce zverejniť informácie získané pri vykonávaní svojej služby alebo použiť pred vnútroštátnymi súdmi zistenia získané v tomto rámci, je povinný predložiť menovaciemu orgánu dostatočne presnú žiadosť.

Vykonanie tohto režimu predpokladá, že otázka, či je potrebné povoliť zverejnenie informácií, sa bude posudzovať so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti daného prípadu a ich dôsledky pre inštitúciu a výkon verejnej služby. Toto vykonanie vyžaduje aj zváženie všetkých existujúcich rôznych záujmov na určenie, či sa majú uprednostniť záujmy Únie alebo záujem verejnosti na získaní informácií. Okrem toho to nemôže byť inak, keďže súčasťou slobody prejavu je aj sloboda šírenia informácií a odmietnuť také šírenie na základe globálneho a abstraktného posúdenia by nebolo v súlade s podmienkami, za ktorých je zásah do tejto slobody prípustný.

Navyše právo každého právneho subjektu predložiť vec súdu zaručené článkom 6 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd by v podstate mohlo byť dotknuté aj vtedy, ak by menovací orgán bol nútený rozhodnúť globálnym a abstraktným spôsobom bez toho, aby predtým vykonal úplné a podrobné preskúmanie.

(pozri body 72 – 75)

Odkaz:

Súdny dvor: 18. februára 1992, Weddel/Komisia, C-54/90, návrhy, ktoré predniesol generálny advokát M. Van Gerven, bod 11

Súd prvého stupňa: 13. júna 2002, Ferrer de Moncada/Komisia, T-74/01, bod 58

7. Zásada riadnej správy vecí verejných nezbavuje osobu podliehajúcu administratívnej povinnosti informovania a povinnosti lojálnosti voči inštitúciami, na ktoré sa obrátila so svojou žiadosťou.

(pozri bod 79)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 23. januára 2002, Gonçalves/Parlament, T-386/00, bod 74; 17. októbra 2002, Astipesca/Komisia, T-180/00, bod 93; 11. marca 2003, Conserve Italia/Komisia, T-186/00, bod 50

8. Je pravda, že články 17 a 19 služobného poriadku neukladajú úradníkovi povinnosť obmedziť množstvo a rozsah dokumentov, v súvislosti s ktorými žiada o povolenie na zverejnenie alebo na predloženie súdu, pokiaľ usudzuje, že zverejnenie každého z týchto dokumentov alebo jeho predloženie súdu je dôvodné. V súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce, ktorú má úradník podľa článku 11 prvého odseku služobného poriadku, mu však prislúcha uľahčiť administratívnu prácu. Z toho hľadiska je o to relevantnejšia povinnosť úradníka poskytnúť dostatočne presné údaje, najmä pokiaľ ide

o predmet dotknutých dokumentov a ich význam vzhľadom na všeobecný cieľ, ktorý sleduje. Úradník tak môže byť povinný zoradiť dokumenty podľa vhodných a koherentných kritérií na uľahčenie ich preskúmania a prípadne na poskytnutie ich zhrnutia.

(pozri body 78 a 81)